

III EKC

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین
دانشکده پزشکی شهید بابایی

پایان نامه جهت اخذ درجه دکترای پزشکی عمومی

موضوع:

تعیین میزان توافق کاپا آزمون الایزا توکسوپلاسموز بین سه
آزمایشگاه مرکز توسعه تحقیقات علوم پایه، قدس و کوثر

۱۰۱ / ۲۱ / ۱۷۸۸

استاد راهنما:

دکتر مهرزاد سرایی صحنہ سرایی
الایزا توکسوپلاسموز
مرکز توسعه تحقیقات علوم پایه

استاد مشاور:

دکتر حسن جهانی هاشمی

نگارش:

سمیه محمدحسینی

شماره پایان نامه: ۷۰۷
سال تحصیلی: ۱۳۸۶-۸۷

۱۱۱۴۲۳

با تشکر از استاد ارجمند

جناب آقای دکتر مهرزاد سرایی صحنه سرایی

که با راهنمایی های ارزنده شان مرا در انجام این پژوهش یاری نمودند.

همچنین از جناب آقای فرهاد خباز و صفرعلی علیزاده

کارشناسان مرکز تحقیقات علوم پایه پزشکی تشکر می نمایم.

تقدیم به

مادرم

که مهر و محبت‌های عاشقانه او بزرگترین پشتوانه زندگیم می‌باشد، باشد که گوشه‌ای از آنها را جبران کرده باشم.

و تقدیم به روح پاک پدرم

که هرچه دارم و هرچه هستم همه از اوست.

و با سپاس از خواهرم

سنگ صبور تنهایی هایم

فهرست مطالب

صفحه	موضوع
۱	چکیده
۲۷	فصل اول: مقدمه
۳	مقدمه
۲۶	اهداف و فرضیات
فصل دوم: مروری بر متون	
۲۷	مروری بر مطالعات انجام شده در زمینه ارزیابی سرولوژی توکسیپلاسمما
۳۴	بیان مسئله و زمینه و ضرورت انجام مطالعه حاضر
فصل سوم: مواد و روش کار	
۳۶	نوع مطالعه
۳۸	مراحل انجام آزمون
۳۹	محاسبات و تفییر
۴۰	گزارش نتایج
۴۰	آنالیز آماری
فصل چهارم: نتایج	
۴۱	نتایج
فصل پنجم: بحث و نتیجه گیری	
۴۹	بحث و نتیجه گیری
۵۰	پیشنهادات
۵۱	منابع

فهرست جداول

صفحه

موضوع

جدول ۱- مقایسه نتایج سرولوژی IgG-ELISA توکسوپلاسموز بین دو آزمایشگاه کوثر و مرکز توسعه تحقیقات علوم پایه ۱
جدول ۲- مقایسه نتایج سرولوژی IgG-ELISA توکسوپلاسموز بین دو آزمایشگاه قدس و مرکز توسعه تحقیقات علوم پایه ۴۳
جدول ۳- مقایسه نتایج سرولوژی IgG-ELISA توکسوپلاسموز بین دو آزمایشگاه کوثر و آزمایشگاه قدس ۴۴
جدول ۴- مقایسه نتایج آزمون بین سه آزمایشگاه قدس، کوثر و مرکز توسعه تحقیقات علوم پایه ۴۵

چکیده

توکسوپلاسموز بیماری انگلی ناشی از توکسوپلاسما گوندی ای است که در موارد مادرزادی و اختلال ایمنی عوارض شدیدی ایجاد می کند. روش رایج تشخیص آزمایشگاهی آن سرولوژی است و رایج ترین آزمون های سرولوژی ELISA (الایزا) و ایمونوفلورسانس غیرمستقیم (IFA) است. قرائت نتایج الایزا سنجش دانسته نوری و آزمون IFA با قضاوت میکروسکوپی فلورسنت اطراف انگل انجام می شود. با توجه به این که در مطالعه قبلی تواافق بسیار پایینی بین نتایج آزمون IFA توکسوپلاسموز در بین چهار مرکز آزمایشگاهی وجود داشت. این مطالعه به منظور تعیین میزان تواافق نتایج آزمون الایزا بین سه مرکز آزمایشگاهی انجام شد. در مطالعه حاضر، ۸۱ سرم بیماران مشکوک به توکسوپلاسموز در آزمایشگاه های مرکز توسعه تحقیقات علوم پایه و مراکز آموزشی درمانی قدس و کوثر قزوین با استفاده از کیت های تجاری IgG ELISA (Trinity, Biotech, USA) و بکارگیری از دستگاه های مختلف میکروپلیت ریدر مورد آزمایش قرار گرفت و نتایج به صورت کیفی گزارش شد و ضریب تواافق کاپا تعیین گردید. در ۸۰ مورد نتایج کاملاً تواافق است و تنها در یک مورد نتیجه آزمون متفاوت بود که این مورد توسط این سه مرکز به ترتیب مثبت، منفی و حد مرزی گزارش شد. ضریب تواافق کاپا در تمام موارد مقایسه ۹۷۴٪ بود و میزان مثبت سرولوژیک به ترتیب ۷٪، ۵٪ و ۵٪ بود. از

تعیین میزان توافقی کاپا آزمون الایزا توکسیولاسموز بین سه آزمایشگاه

مطالعه حاضر نتیجه گیری می شود، گرچه آزمون الایزا از استانداردسازی واحدی برخوردار نیست ولی به خوبی کنترل کیفی شده و توافق بسیار بالایی بین نتایج آنها در مراکز مختلف وجود دارد.

فصل اول

مقدمہ و سان مسئلہ

٠٠

مقدمه

بیماری های انگلی از مشکلات مهم بهداشتی کشورهای عقب مانده و در حال توسعه محسوب شده و اغلب این کشورها در مناطقی از کره زمین قرار دارند که به جهت اقلیمی مستعد انتشار عفونت های انگلی هستند. با اقداماتی که در جهت کنترل و پیشگیری این عفونت ها انجام شده، میزان شیوع و شدت برخی از آنها در نقاطی از کره زمین به حد قابل توجهی کاسته شده، آنچنان که دیگر به عنوان یک مشکل مهم بهداشتی تلقی نمی شوند. در عوض دنیا در دو سه دهه اخیر با پدیده بیماری های انگلی بازپدید و نوپدید مواجه شده است. مalaria که امید به ریشه کنی آن وجود داشت، امروزه به واسطه مقاومت انگل به دارو و مقاومت پشه ها به حشره کش ها به عنوان مهمترین بیماری بازپدید خودنمایی می کند. برخی از بیماری های انگلی که قبلاً در انسان گزارش نشده بود و یا آنکه بیماریزایی قابل توجهی نداشتند، با گسترش ایدز و کاربرد گسترده داروهای تضعیف کننده ایمنی به عنوان بیماری های انگلی نوپدید اهمیت روزافزون یافتند. درین انواع انگل های بیماریزای انسان توکسوپلاسما گوندی ای اهمیت خاص خود را دارد و به مرور زمان بر اهمیت آن افزوده شده است. نه به جهت آنکه انگلی بازپدید یا نوپدید محسوب می شود، بلکه به این دلیل که انگل پیچیده ای است و هنوز جنبه های مختلف بیولوژی، بیماریزایی، تشخیص و درمان آن ناشناخته ها و ابهاما تی دارد که جای تحقیق و بررسی دارد.

توکسوپلاسموز بیماری انگلی ناشی از توکسوپلاسما گوندی‌ای (Toxoplasma gondii) است که تک یاخته داخل سلولی اجباری مهره‌داران خونگرم بوده و گربه و گربه‌سانان میزبان نهایی و پرندگان و پستانداران میزبان واسط آن هستند. توکسوپلاسما دارای سه شکل عفونی زاست، شامل؛ اووسیست، کیست بافتی و تاکیزوئیت. اووسیست‌ها با مدفوع گربه و گربه‌سانان دفع شده و در محیط مساعد (از نظر حرارت و رطوبت) پس از انجام اسپورولاسیون به فرم عفونی زا تبدیل شده و انسان با خوردن آب، غذا و سبزیجات خام آلوده می‌شود. کیست‌های بافتی در بافت‌های مختلف به ویژه مغز، قلب و عضلات تشکیل شده و انسان با خوردن گوشت خام یا نیم پز آلوده می‌شود. تاکیزوئیت‌ها عمدهً^۱ به طریق مادرزادی و از جفت (Transplacental) منتقل می‌شوند.

چرخه زندگی توکسوپلاسما شامل مراحل تکامل روده‌ای، خارج روده‌ای و محیطی است. تکامل روده‌ای انگل فقط در روده میزبان‌های نهایی (گربه، گربه‌سانان) انجام می‌شود. گربه‌ها بطور معمول با خوردن گوشت حاوی کیست‌های نسجی آلوده می‌شوند. گرچه اووسیست‌ها و تاکیزوئیت‌های نیز برای گربه‌ها آلوده کننده هستند. با خورده شدن کیست‌ها، انگل‌های داخل آنها در دستگاه گوارش آزاد شده و وارد سلولهای دیواره روده

کوچک می شوند و پس از طی تکامل شیزوگونی و گامتوگونی، اواویست ها تشکیل می -
شوند.

با پاره شدن سلول آلدوده، اواویست ها به داخل حفره روده گربه ریخته و با مدفع گربه
دفع می شوند. اواویست ها زمان دفع غیر هاگدار بوده و پس از قرار گرفتن در شرایط
مساعد محیطی طی ۱-۵ روز به اواویست هاگدار (بالغ) تبدیل می شوند. تکامل خارج
روده ای توکسوپلاسمما هم در میزبانهای نهایی و هم در میزبانهای واسط انجام می شود. در
تکامل خارج روده ای پس از خورده شدن کیست های نسجی و یا اواویست های بالغ،
انگل ها داخل دستگاه گوارش میزبان آزاد شده و به دیواره روده نفوذ کرده و به فرم تاکی -
زوئیت تبدیل می شوند. تاکی زوئیت ها از طریق گردش خون در بافت های مختلف پراکنده
شده داخل آنها تکثیر یافته و سبب پارگی سلولها می شوند و انگلهای آزاد شده به سلولهای
دیگری تهاجم می برنند. حدود یک هفته از شروع عفونت تعدادی از تاکی زوئیت ها پس از
ورود به سلول، کیست نسجی تشکیل می دهند. در میزبان های مقاوم به توکسوپلاسمما حدود
دو تا سه هفته از شروع عفونت تهاجم تاکی زوئیت ها به سلولها مهار شده و انگل ها با
تشکیل کیست های نسجی به صورت عفونت مزمن (نهفته) باقی می مانند. این کیست ها
دوم طولانی داشته و حتی می توانند مادام عمر باقی بمانند.

راههای اصلی انتقال توکسوپلاسمما عبارتند از:

۱. **Oral – Fecal (مدفوعی - دهانی):** در این طریق اووسیست های دفع شده با

مدفوع گربه به همراه خوردن آب، غذا و سبزیجات باعث آلودگی می شوند.

۲. **گوشت خواری (Carnivorism):** با خوردن گوشت خام یا نیم پز حاوی

کیست های نسجی اتفاق می افتد.

۳. **انتقال مادرزادی (Congenital):** تاکی زوئیت ها از طریق جفت

از مادر به جنین منتقل می شوند.

راههای نادر انتقال: توکسوپلاسمما قادر است از طریق پیوند عضو، انتقال خون.

شیر نجوشیده، تخم مرغ خام، حوادث آزمایشگاهی به هنگام کار با انگل زنده منتقل

شود.

انتشار جغرافیایی و میزان شیوع توکسوپلاسمما:

توکسوپلاسمما انتشار جهانی داشته و در مناطق گرم و مرطوب بویژه در مناطقی که وفور

گربه وجود دارد، شایع تر است. میزان شیوع توکسوپلاسمما با توجه به سن، وضعیت

اقتصادی، اجتماعی و جغرافیایی افراد متفاوت است. با افزایش سن، شیوع

توکسوپلاسمما افزایش می یابد. این تک یاخته نه تنها در کشورهای در حال توسعه انگل

شایعی است بلکه در برخی کشورهای توسعه یافته نیز بطور قابل توجهی شایع است. بر اساس مطالعات سروپیدمیولویک ۴۰/۵٪ از ۷۵۲۱ جمعیت تحت مطالعه در هلند (Kortbeek et al, 2004، ۲۰/۲۵٪ از ۳۸۵ دهنده خون در ترکیه (Yazar et al, 2006)، ۲۰٪ از ۲۱۲۶ زن حامله در دو ناحیه مختلف سوئد (Spalding et al, 2005)، ۱۴٪ از ۲۵٪ از زنان حامله در جاکارتای اندونزی (Terazawa et al, 2003)، ۷/۴٪ از ۴۳۲ جمعیت عادی دهنده خون در مکزیک (Alvarado- Esquivel et al, 2007) ۹۵۵ زن حامله در کلمبیا (Rosso et al, 2008) و ۱۰/۸٪ از ۱۵۹۶۰ نفر جمعیت ۶ تا ۴۹ سال در ایالات متحده (Jones et al, 2007) از نظر سرولوژی توکسوپلاسما مثبت بودند.

بر اساس مطالعات انجام شده در نقاط مختلف کشور حداقل ۳۰٪ افراد در اکثر مناطق ایران از نظر سرولوژی توکسوپلاسما مثبت هستند. بر اساس گزارشات منتشره، ۳۴٪ از دختران در آستانه ازدواج استان قزوین (سرائی صحنه سرائی و جهانی هاشمی، ۱۳۸۶)، ۳۴/۷٪ از زنان حامله در تهران (غروی، ۱۳۸۱)، ۳۴٪ از دختران در آستانه ازدواج اردبیل (دریانی و سقا، ۱۳۸۱)، ۳۹٪ از مراجعه کنندگان به درمانگاه اسلام شهر تهران (کشاورز و همکاران، ۱۳۸۲)، ۵۱٪ از معلولین ذهنی بهزیستی استان گیلان (حبیبی و

همکاران، ۱۳۸۲) (۲۹) و ۲۷/۶٪ از ۳۸۴ خانم باردار استان چهار محال و بختیاری (محمودی و همکاران، ۱۳۸۳) (۳۶) از نظر توکسوپلاسمما مثبت بودند.

بیماریزایی و علائم بالینی توکسوپلاسموز:

بیماریزایی توکسوپلاسموز به مرحله حاد عفونت مربوط می شود، یعنی مرحله ای که انگل به فرم تاکی زوئیت به سلو لها تهاجم می برد و باعث تخریب آنها می شود. بسته به عضو درگیر، شدت تهاجم و وضعیت ایمنی بیمار عوارض و علائم ناشی از توکسوپلاسموز متفاوت است. در مرحله مزمن که انگل به فرم کیست نسجی می باشد، هیچ نشانه پاتولوژیک در اطراف کیست مشاهده نمی شود و علائمی نیز به این مرحله نسبت داده نشده است. توکسوپلاسموز از نظر منشأ عفونت به دو دسته اکتسابی و مادرزادی تقسیم می شود

توکسوپلاسموز اکتسابی:

متعاقب آلودگی فرد با خوردن کیست های نسجی یا اووسیست های انگل بوجود می آید و تظاهرات بالینی آن با توجه به وضعیت ایمنی بیمار متفاوت می باشد. در افراد باکفایت عملکرد ایمنی (Inmvnocom petent) ۸۰ - ۹۰٪ موارد آلودگی ها بدون تظاهری از بیماری است. شایعترین تظاهر بیماری در این گروه لنفادنوپاتی است و عمدتاً به صورت Asymptomutic Cervical Lymphadenopathy اکتسابی می کند که عارضه ای

خود محدود شونده است. غده لنفاوی متورم، غیر چرکی و معمولاً بدون درد بوده و ندرتاً از ۳ سانتی متر تجاوز می‌کند. برآورده شده که عامل حدود ۳ تا ۷٪ موارد مهم بالینی لنفادنوپاتی‌ها توکسوپلاسمما است. ندرتاً در این گروه افراد تظاهرات بالینی به صورت میوکاردیت، پنومونی، هپاتیت و یا انسفالیت تظاهر پیدا می‌کند (Montoya et al, 2005).

توکسوپلاسمما در بیماران اختلال اینمی یک بیماری شدید و تهدید کننده حیات است گروههای در معرض خطر عمدتاً بیماران مبتلا به نقض اینمی اکتسابی (ایدز)، گیرندگان پیوند عضو و مبتلایان به بدحیمی‌های خونی می‌باشند. توکسوپلاسمما در عفونت‌های اولیه و یا عفونت نهفته فعال شده، بطور پیشرونده و به فرم تاکی زوئیت به سلولها تهاجم می‌برد و باعث تخرب آنها می‌شود. در بیماران مبتلا به ایدز تظاهرات بالینی توکسوپلاسموز عمدتاً مغزی است و شایع ترین تظاهر آن در این بیماران آنسفالیت توکسوپلاسمایی (TE) است. توکسوپلاسمما یک علت شایع ضایعات کانون سیستم عصبی مرکزی در بیماران ایدزی است. طیف وسیعی از علائم بالینی توکسوپلاسموز ممکن است در مبتلایان به ایدز بروز کند. شامل: اختلالات نورولوژیک، منتشریت، تغییر وضعیت ذهنی، تظاهرات عصبی-روانی، اختلالات حرکتی و حسی. گاهی اوقات بیماری به صورت منتشره با درگیری ارگانهای حیاتی مختلف تظاهر پیدا می‌شود که در این صورت می‌تواند سریعاً کشنده باشد.

بیماریهای ریوی - قلبی و چشمی نیز در مبتلایان به ایدز گزارش شده است. کوریوتینیت

توکسوپلاسمایی در بیماران مبتلا به ایدز نسبتاً غیر شایع است (۱۵).

گزارشات متعددی از توکسوپلاسموز متعاقب پیوند قلب، کلیه، کبد، مغز استخوان

صورت گرفته است. بروز توکسوپلاسموز در بیماران پیوند مغز استخوان ۰/۳ تا ۰/۵ درصد

برآورد شده است که غالباً به صورت درگیریهای ریوی تظاهر می‌کند و مرگ و میر بالایی

دارد (۱۵).

توکسوپلاسموز مادرزادی:

زمانی اتفاق می‌افتد که مادر نخستین بار در زمان بارداری به توکسوپلاسموز آلوده شده

باشد. با توجه به دوره بارداری احتمال انتقال مادرزادی و شدت بیماری متفاوت است. در

یک سوم مادران با عفونت اولیه دوران بارداری، آلودگی جنینی اتفاق می‌افتد. در اوایل

بارداری امکان انتقال مادرزادی به جنین کمتر و توکسوپلاسموز مادرزادی شدیدتر است و

در اواخر بارداری بالعکس. در فرم شدید ممکن است باعث سقط، مرده زایی، عقب ماندگی

جسمی و ذهنی شود. در فرم خفیف، بسیاری از نوزادان با توکسوپلاسموز مادرزادی در

زمان تولد هیچ تظاهر آشکاری از بیماری نشان نمی‌دهند و برخی از آنها در اوایل تولد

ممکن است علائمی از قبیل هپاتوسیلنومگالی، لنفادنیت و راش تظاهر پیدا کند. در تعداد

- قابل توجهی از نوزادانی که در زمان تولد علائمی از توکسوپلاسموز مادرزادی نشان نمی-

دهند، در سالهای بعد تظاهرات چشمی توکسوپلاسموز بروز می‌کند. اکثراً علائم و نشانه‌های بالینی توکسوپلاسموز مادرزادی غیر اختصاصی و مشابه سایر ارگانیسم‌ها شامل هر پس سیمپلکس، سایتومنگالو ویروس و رویلا است. علائم توکسوپلاسموز مادرزادی شامل: کوریورتینیت، لوچی، کوری، عقب ماندگی ذهنی، کم خونی، اپی لپسی، راش، پتشی به علت ترومبوسیتوپنی، آنسفالیت، پنومونی، میکروسفالی، کلسیفکاسیون داخل مغز و هیدروسفالی است (۱۵).

مروری بر تشخیص آزمایشگاهی توکسوپلاسموز:

توکسوپلاسموز دارای اشکال مختلف بالینی است که تظاهرات غیر اختصاصی دارد.

بنابراین باید به دقیقیت از سایر بیماریها تشخیص افتراقی داده شود. تشخیص افتراقی لنفادنیت

توکسوپلاسمایی شامل لنفوما، منونوکلئوز عفونی، منونوکلئوز CMV (سایتومگالوویروس)

بیماری Cat scratch، سارکوئیدوز، توبرکولوز، تولارمی و کارسینوما می باشد. اشتباه مهم

تشخیصی لنفادنوفیتی توکسوپلاسمما با هوچکین و لنفوما اتفاق می افتد.

تشخیص آزمایشگاهی توکسوپلاسموز شامل روش‌های متفاوتی است که با توجه به مورد

بالینی آن (شامل اختلال ایمنی، چشمی، حاملگی و مادرزادی) باید روش مناسب اتخاذ شود.

أنواع روش‌های تشخیص توکسوپلاسموز عبارتند از:

۱. جداسازی توکسوپلاسموز

۲. تشخیص هیستولوژیک

۳. Polymerase Chain Reaction

۴. آزمونهای سرولوژی

جداسازی توکسوپلاسمما:

روش رایجی برای تشخیص توکسوپلاسموز نیست و ممکن است در موارد خاص انجام

شود. جداسازی ممکن است از بافت یا مایعات بدن صورت گیرد. بدین ترتیب که نمونه

بافتی یا مایعات بدن به موشهای سفید آزمایشگاهی (سوری) تلقیح شده و بعد از مدتی انگل در بدن موش جستجو می‌شود. با جداسازی انگل از مایعات بدن مثل مایع مغزی نخاعی (CSF)، عفونت حاد محرز می‌شود ولی جداسازی انگل از بافتهای بدن در تمام موارد نشان دهنده عفونت حاد نیست. جداسازی از بافتهای جنین، جفت و نوزاد اهمیت تشخیصی دارد ولی جداسازی انگل از بافتهای بچه‌های بزرگتر و بالغین متمایز کننده عفونت حاد از مزمن نیست.

تشخیص هیستولوژیک:

براساس مشاهده تاکی زوئیت‌ها در مقاطع یا گسترش‌های مایعات بدن (مایع مغزی-نخاعی، مایع آمنیون) است و با تشخیص آن عفونت حاد محرز شود. اثبات تاکی زوئیت‌ها در بافتها مشکل است. همچنین، مشاهده تعداد زیادی کیست نسجی در مجاورت لیزیون نکروتیک التهابی احتمالاً اثبات کننده بیماری است. از تکنیک رنگ آمیز ایمونوپراکسیداز برای رنگ آمیزی بافت استفاده می‌شود که این روش حساس و اختصاصی است و برای نشان دادن ارگانیسم در سیستم عصبی مرکزی (CNS) بیماران مبتلا به آنسفالیت توکسوپلاسمایی (TE) مفید می‌باشد (۱۵).

PCR: روش بسیار ارزشمندی است و برای موارد خاص و حیاتی تشخیص توکسوپلاسموز استفاده می‌شود. از این روش بطور موققیت آمیز برای تشخیص DNA